

RZECZPOSPOLITA POLSKA
GŁÓWNY GEODETA KRAJU

Kazimierz Bujakowski

GI-MZUD.623.1.2013

Warszawa, 21 marca 2014 r.

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI w Katowicach KANCELARIA	
Wpł.dn.	28-03-2014
Nr.	Csop Martyna

Pan
Mirosław Puzia
Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru
Geodezyjnego i Kartograficznego
ul. Jagiellońska 25
40-032 Katowice

Dotyczy: pytań skierowanych do przedstawicieli GUGiK w ramach szkolenia XXIV INFO – OŚRODEK.

Stanowcy Państwa Dyrektora,

W związku z notatką ze spotkania/dyskusji przeprowadzonej w Ustroniu podczas szkolenia XXIV INFO-OŚRODEK oraz pytań skierowanych do przedstawicieli GUGiK poniżej przedstawiam następujące wyjaśnienia.

Pytanie 1.

Kontrola operatów geodezyjnych dotycząca odtworzenia, zakładania punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej. Jakie uprawnienia powinna posiadać osoba upoważniona do kontroli ww. opracowań? Czy operaty dotyczące odtworzenia pojedynczych punktów, mogą być wykonywane/kontrolowane przez osoby posiadające I zakres uprawnień? Postulowano, aby dla wykonywania i kontroli operatów dotyczących odtwarzania punktów wymagać I zakresu uprawnień – wnioskowano o stanowisko GGK.

Odpowiedź:

Przepisy § 11 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 14 lutego 2012 r. w sprawie osnów geodezyjnych, grawimetrycznych i magnetycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 352) wprowadziły z dniem 14 kwietnia 2012 r. obowiązek posiadania uprawnień zawodowych z zakresu 3 przez osoby kierujące pracami geodezyjnymi i kartograficznymi związanymi z zakładaniem i modernizacją szczegółowych osnów geodezyjnych. Powołując się na w/w regulację wyjaśniam, iż kierowanie pracami geodezyjnymi i kartograficznymi obejmującymi zakładanie i modernizację osnowy szczegółowej, powinny zostać powierzone

geodetom posiadającym uprawnienia zawodowe z zakresu, o którym mowa w art. 43 pkt 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Natomiast czynności kontroli dokumentacji technicznej z wykonania tych prac, przekazywanej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, dokonują zgodnie z § 9 ust. 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U. z 2001 r. Nr 78, poz. 837), osoby posiadające stosowny zakres uprawnień zawodowych, w zakresach odpowiadających zakresom kontrolowanych opracowań.

Jednakże należy zauważyć, że odtworzenie położenia punktów szczegółowej osnowy geodezyjnej nie występuje w sposób samoistny jako asortyment prac geodezyjnych, natomiast jest wykonywane przy różnego rodzaju opracowaniach, realizowanych w ramach różnych asortymentów prac geodezyjnych. Prace te, pod względem technicznym, sprowadzają się do „przeniesienia” punktu osnowy, stanowiącej element sieci, z wykorzystaniem położenia znaku podziemnego, poboczników lub punktów ekscentrycznych, a następnie wykonania pomiaru kontrolnego. Wobec tego, prace związane z odtwarzaniem pojedynczych punktów osnowy mogą wykonywać geodeci posiadający zakres 1 uprawnień zawodowych, stosując odpowiednie techniki pomiarowe i techniki kontroli. Podobnie, kontrola opracowań, w których wystąpiła potrzeba odtworzenia punktu osnowy szczegółowej, wykonywana może być przez osobę posiadającą uprawnienia zawodowe z zakresu 1. Natomiast w sytuacji, gdy zakładane są nowe punkty osnowy szczegółowej, prace te powinny być poprzedzone, w każdym przypadku, opracowaniem projektu tej osnowy, który podlega zatwierdzeniu, a całość prac powinna być wykonana przez osobę posiadającą zakres 3 uprawnień zawodowych.

Ponadto, Centralny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej zadeklarował gotowość do świadczenia usługi wsparcia przy realizacji czynności kontrolnych prac geodezyjnych dotyczących zakładania oraz modernizacji osnów szczegółowych. Usługa ta realizowana byłaby w oparciu o pracowników posiadających odpowiednie uprawnienia.

W przypadku zainteresowania taką usługą proszę o kontakt z panią Ewą Kałun Dział Osnów Podstawowych tel. (22) 532 25 86, mail ewa.kalun@codgik.gov.pl.

Pytanie 2.

W jaki sposób należy wprowadzać do bazy danych GESUT (lub mapy zasadniczej) zmiany wynikające z pomiarów powykonawczych przyłączy sieci uzbrojenia terenu w przypadku braku topologii z siecią główną/rozdzielczą (pochodzącą np. z wektoryzacji?) Czy należy

wprowadzać fikcyjne załamanie na sieci rozdzielczej, czy też dociągać/ucinać odcinek przyłącza w celu zachowania topologii? – wnioskowano o stanowisko GGK.

Odpowiedź:

Bazę danych GESUT zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie bazy danych geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, bazy danych obiektów topograficznych oraz mapy zasadniczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 383), zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie GESUT, BDOT500 i MZ, zakłada się w drodze przetworzenia danych i informacji zgromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. Takim źródłem informacji jest m. in. analogowa mapa zasadnicza, na podstawie której można pozyskać informacje na temat położenia sieci uzbrojenia terenu poprzez jej digitalizację. Jednakże informacje te obarczone są większym błędem położenia niż informacje o położeniu obiektów pozyskane na podstawie wyników pomiarów powykonawczych. W związku z powyższym, w celu zachowania poprawnych relacji topologicznych odzwierciedlających rzeczywistą sytuację, w przypadku wprowadzania informacji o obiektach pochodzących z pomiarów powykonawczych, należy uzgodnić ich przebieg z innymi obiektami sieci poprzez np. modyfikację położenia obiektów, których źródło informacji o położeniu obarczone jest mniejszym błędem średnim (np. obiekty pozyskane na podstawie digitalizacji).

Pytanie 3.

Czy w świetle obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat oraz linii orzecznictwa, możliwe jest naliczanie opłat za reprodukcję materiałów? Wnioskowano do GGK o uwzględnienie postulatu dotyczącego konieczności zmiany przepisów, aby była możliwość naliczania opłat za reprodukcję.

Odpowiedź:

Upoważnienie wynikające z art. 40 ust. 5 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.) jest upoważnieniem do regulacji wszystkich zawartych w nim zagadnień, a tym samym rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie wysokości opłat za czynności geodezyjne i kartograficzne oraz udzielanie informacji, a także za wykonywanie wyrysów i wypisów z operatu ewidencyjnego (Dz. U. Nr 37, poz. 333), zwane dalej rozporządzeniem w sprawie opłat, jest jedynym przepisem, regulującym sprawę wysokości opłat związanych z udostępnianiem państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne w części dotyczącej opłat za wykorzystanie danych i materiałów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, zakłada że opłaty będą uwzględniały również koszty sporządzania kopii.

Pytanie 4.

Czy w świetle obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat oraz linii orzecznictwa, należy wydawać decyzje administracyjne dotyczące opłaty za czynności geodezyjne itd.? Wnioskowano do GGK o uwzględnienie postulatu, dotyczącego konieczności zmiany przepisów, aby tryb decyzyjny nie był stosowany.

Odpowiedź:

Z orzecznictwa sądów administracyjnych, opartego na uregulowaniach prawnych z zakresu finansów publicznych wynika, że opłaty, o których mowa w art. 40 ust 3c ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustalane na podstawie przepisów rozporządzenia w sprawie opłat, należy uznać jako niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publiczno-prawnym, których wysokość powinna być ustalana odpowiednio decyzją starosty lub marszałka. W związku z licznymi wystąpieniami w tym zakresie, a także w wyniku przeprowadzonej analizy zapisów wynikających z nowelizacji ustawy o finansach publicznych, pojawiło się szereg wątpliwości, dlatego Główny Geodeta Kraju już kilkakrotnie (pierwszy raz w grudniu 2012 r.) wystąpił do Ministra Finansów z prośbą o zajęcie stanowiska w kwestii stosowania przepisów art. 60 i 61 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zmianami) w odniesieniu do opłat, o których mowa w art. 40 ust. 3c ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Do chwili obecnej nie otrzymaliśmy w tej sprawie stanowiska Ministra Finansów.

Ponadto wyjaśniam, że w projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne zakłada się, że opłata za wykorzystanie danych i materiałów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego pobierana będzie przed udostępnieniem materiału z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Jej wysokość oraz sposób jej wyliczenia będzie utrwalany w „Dokumencie obliczenia opłaty”, na treść którego składać się będą:

- 1) nazwa jednostki organizacyjnej, która wystawiła dokument;
- 2) identyfikator i data wniosku o udostępnienie materiałów zasobu albo identyfikator i data zgłoszenia prac geodezyjnych lub kartograficznych;
- 3) nazwa oraz liczba jednostek rozliczeniowych udostępnianego zbioru danych lub innego materiału PZGiK;

- 4) pozycja tabeli opłat (załącznik do ustawy);
- 5) podstawowa stawka jednostkowa oraz współczynniki korygujące wg tabeli opłat;
- 6) kwota opłaty (suma iloczynów podstawowej stawki jednostkowej, liczby jednostek rozliczeniowych oraz współczynników korygujących);
- 7) data wystawienia dokumentu oraz podpis upoważnionego przedstawiciela jednostki organizacyjnej.

Proponowana regulacja jako *lex specialis* w stosunku do przepisów ustawy o finansach publicznych ma na celu jednoznaczne rozstrzygnięcie, że w odniesieniu do omawianych opłat nie mają zastosowania przepisy art. 61 tej ustawy. Nieprzyjęcie zaproponowanych regulacji spowoduje potrzebę wydania przez organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w okresie roku około 4,5 mln decyzji administracyjnych w sprawie ustalenia wysokości opłat. Zważywszy na przepisy proceduralne określone w Kodeksie postępowania administracyjnego, utrzymywanie formy decyzji przy ustalaniu wysokości opłat będzie czynnikiem utrudniającym w istotny sposób realizację zadań w dziedzinie geodezji i kartografii a także dostęp do danych i materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego. Przewiduje się, że jedynie w sytuacji, gdy zainteresowany kwestionował będzie wysokość opłaty ustalonej w Dokumencie obliczenia opłaty, w sprawie tej organ będzie zobowiązany wydać decyzję administracyjną.

Pytanie 5.

Odnosnie rozporządzenia w sprawie standardów technicznych w geodezji, zasygnalizowano następujące problemy: brak zdefiniowania treści raportu z pomiarów GPS RTK, brak prawidłowo określonego składu operatu technicznego, brak możliwości zakładania osnowy pomiarowej II rzędu (powiązanie metody GPS-RTK i pomiarów klasycznych) brak możliwości kontroli pomiarów RTK w oparciu o punkty osnowy pomiarowej lub punkty I grupy dokładnościowej jednoznacznie identyfikowalne w terenie – wnioskowano o zmianę rozporządzenia w sprawie standardów.

Odpowiedź:

Temat dotyczący treści dzienników pomiarowych z pomiaru GPS RTK został omówiony w „Wyjaśnieniach GUGiK z dnia 17 lipca 2012 r. w sprawie przepisów rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z 9 listopada 2011 r. w sprawie standardów technicznych wykonywania geodezyjnych pomiarów sytuacyjnych i wysokościowych oraz opracowywania i przekazywania wyników tych pomiarów do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (Dz. U. z 2011 r. Nr 263, poz. 1572)”, zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie standardów technicznych. W dokumencie tym, odnosząc się do

treści § 13 tego rozporządzenia, Główny Urząd Geodezji i Kartografii wyjaśnia: „, Zgodnie z § 71 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia, mając na uwadze definicję danych obserwacyjnych zawartą w § 2 pkt 6 rozporządzenia, w skład operatu technicznego powinny wchodzić dokumenty zawierające dane obserwacyjne z pomiarów technikami RTK i RTN. Sposób zapisu i prezentacji tych danych nie jest normowany przepisami rozporządzenia, wynika on z rozwiązań technologicznych zastosowanych w odbiorniku. Jedynym ograniczeniem jest format dokumentu elektronicznego przekazywanego do PZGiK; musi być to jeden z formatów określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 2012 r. w sprawie Krajowych Ram Interoperacyjności, minimalnych wymagań dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w postaci elektronicznej oraz minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 526)”.

Pomiar kontrolny, o którym mowa w § 12, ma na celu weryfikację, czy dane korekcyjne wykorzystywane na potrzeby pomiaru RTK lub RTN są prawidłowe i pozwalają na pracę w państwowym systemie odniesień przestrzennych. Zgodnie z § 15 rozporządzenia w sprawie standardów technicznych wykonawca może zastosować inny sposób weryfikacji od podanego w § 12 tego rozporządzenia, jeżeli spełni warunki określone w tym przepisie, np. wykona pomiar kontrolny na punktach osnowy pomiarowej wyznaczonych metodą statyczną lub szybką statyczną z dokładnością odpowiadającą osnowie geodezyjnej (patrz wyjaśnienie GUGiK z dnia 17 lipca 2012 r, nr 3 do § 12 rozporządzenia).

Zgodnie z § 17 ust. 1 rozporządzenia w sprawie standardów technicznych pomiarową osnowę sytuacyjną wyznacza się w nawiązaniu do poziomej osnowy geodezyjnej i stosownie do postanowień § 18 ust. 1 dane obserwacyjne dotyczące osnowy pomiarowej wyrównuje się metodą najmniejszych kwadratów w układzie sieci jednorzędowej. Takie podejście do tworzenia jednorzędowej konstrukcji sieci wynika z:

- znacznego zaostrzenia kryterium dokładności określenia współrzędnych punktów wyznaczanych ($m_p \leq 0,10$ m, względem punktów geodezyjnej osnowy poziomej 1,2,3 klasy),
- stworzenia możliwości jednoznacznej oceny dokładności po wyrównaniu wyznaczanych punktów,
- obecnych możliwości technicznych w zakresie jednoczesnego wyrównania grup obserwacji, wykonanych różnymi metodami.

Równocześnie należy zwrócić uwagę, że zgodnie z § 52 ust. 3 pkt 2 ww. rozporządzenia pomiarowa osnowa realizacyjna pod względem konstrukcyjnym może być siecią dwurzędową, jeżeli zakładana jest dla złożonych i dużych inwestycji realizowanych etapami.

Pytanie 6.

Wnioskowano o wprowadzenie opłaty za udzielenie informacji dla komornika w przypadku, gdy strona nie widnieje w ewidencji.

Odpowiedź:

Główny Geodeta Kraju kilkakrotnie wyrażał opinię, dotyczącą sposobu udzielania informacji w sytuacji, gdy podmiot nie jest wykazywany w ewidencji gruntów i budynków.

Zgodnie z art. 24 ust. 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne starosta udostępnia informacje zawarte w operacie ewidencyjnym w formie:

- 1) wypisów z rejestrów, kartotek i wykazów tego operatu;
- 2) wyrysów z mapy ewidencyjnej;
- 3) kopii dokumentów uzasadniających wpisy do bazy danych operatu ewidencyjnego;
- 4) plików komputerowych sformatowanych zgodnie z obowiązującym standardem wymiany danych ewidencyjnych;
- 5) usług, o których mowa w art. 9 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej.

W sytuacji, gdy wskazany podmiot lub przedmiot nie występuje w operacie ewidencyjnym i nie ma możliwości wydania wypisu z operatu ewidencyjnego, komornik sam decyduje czy żąda wydania zaświadczenia, czy też informacji pisemnej w tym zakresie.

W zależności od zakresu żądania komornika, informacja może być udzielona w formie zaświadczenia, które podlega opłacie wynikającej z ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z póź. zmianami), z uwzględnieniem zwolnień lub wyłączeń od tej grupy opłaty, wynikających z tej ustawy bądź innych ustaw lub formie pisemnej, za którą nie zostanie pobrana opłata.

W tej sytuacji nie wydaje się konieczne ustalanie wysokości specjalnej „opłaty dla komorników”.

Pytanie 7.

Czy nowelizacja rozporządzenia w sprawie ewidencji gruntów i budynków zakłada możliwość udostępniania danych z RCiWN w postaci papierowej, tym samym naliczenie stosownej opłaty?

Odpowiedź:

Zasady udostępniania danych z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w tym zbiorów prowadzonych w Rejestrze Cen i Wartości Nieruchomości regulują przepisy rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie organizacji i trybu prowadzenia

państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z dnia 5 września 2013r., wydanego na podstawie art. 40 ust. 8 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne. Zgodnie z przyjętymi w tym rozporządzeniu zasadami, udostępnianie kopii materiałów z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego może mieć postać cyfrową lub analogową (kopie papierowe).

Pytanie 8.

W jaki sposób należy dokonać pomiaru powykonawczego sieci uzbrojenia terenu układanej technologią przecisku/przewiertu sterowanego? Jakie atrybuty nadać sieci i jakie oznaczenia wykazać na mapie zasadniczej/bazie danych GESUT? – wnioskowano o stanowisko GGK.

Odpowiedź:

Co do zasady zgodnie z art. 27 ust. 3 ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne pomiar powykonawczy sieci uzbrojenia terenu dokonuje się przed jej zakryciem. Jednakże w przypadku zastosowania technologii przecisku lub przewiertu sterowanego, uniemożliwiającej bezpośredni pomiar elementów sieci uzbrojenia terenu, należy określić położenie tych elementów za pomocą urządzeń wykonujących to zadanie lub za pomocą wykrywacza przewodów. W związku z powyższym do bazy danych GESUT, pomierzone elementy sieci uzbrojenia terenu należy wprowadzić z wartością atrybutu *zrodlo* jako pomiarWykrywaczemPrzewodów. Natomiast opis przewodu na mapie zasadniczej powinien być zgodny z przepisem § 12 załącznika nr 7 do rozporządzenia w sprawie GESUT, BDOT500 i MZ.

Pytanie 9.

Czy w każdym przypadku, należy zgłaszać prace geodezyjne dotyczące służebności gruntowych (w tym służebności przesyłu)?- wnioskowano o zmianę standardów, aby określić w jakich przypadkach należy zgłaszać prace geodezyjne dotyczące służebności.

Odpowiedź:

Opracowanie dokumentacji geodezyjnej niezbędnej do ustanowienia służebności przesyłu wiąże się z zastosowaniem przepisów § 75 pkt 1e rozporządzenia w sprawie standardów technicznych. Zgodnie z treścią tego postanowienia na potrzeby typowych postępowań sądowych i administracyjnych sporządza się mapy do celów prawnych, w tym, w szczególności mapę do ustanowienia służebności gruntowych.

Biorąc za podstawę § 13 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych danych, prace

geodezyjne dotyczące służebności gruntowych (w tym służebności przesyłu), stanowiące podstawę sporządzenia map do celów prawnych, podlegają zgłoszeniu do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego.

Pytanie 10.

Czy rozważana jest możliwość zmiany terminu określającego możliwość prowadzenia mapy zasadniczej w postaci analogowej dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r. – wnioskowano o zmianę przepisów i wydłużenie terminu.

Odpowiedź:

W odpowiedzi na pytanie dotyczące zmiany terminu określającego możliwość prowadzenia mapy zasadniczej w postaci analogowej dłużej niż do dnia 31 grudnia 2013 r., informuję, że zostały zaproponowane przepisy w projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne dotyczące wydłużenia terminu przekształcenia mapy zasadniczej do postaci zgodnej z rozporządzeniem w sprawie GESUT, BDOT500 i MZ. Zgodnie z zaproponowanym przepisem w okresie od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2016 r., w przypadku nieutworzenia baz danych, o których mowa w art. 4 ust. 1a pkt 2, 3 i 10 oraz ust. 1b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne, mapa zasadnicza mogłaby być prowadzona w postaci wektorowej na zasadach stosowanych przed 1 stycznia 2014 r. lub w postaci rastrowej uzupełnianej systematycznie danymi wektorowymi.

Pytanie 11.

Czy WINGiK może objąć działaniem kontrolnym gminy w zakresie prawidłowości prowadzenia EMUiA? – wnioskowano o zmianę przepisów.

Odpowiedź:

W ocenie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii w obecnym stanie prawnym Wojewódzki Inspektor Nadzoru Geodezyjnego i Kartograficznego nie jest uprawniony do przeprowadzania kontroli organów samorządu terytorialnego w sprawach dotyczących prowadzenia ewidencji miejscowości ulic i adresów.

Pytanie 12.

Zasady zaliczania gruntów do gruntów rolnych zabudowanych wg obecnego rozporządzenia w sprawie EGİB oraz projektu nowelizacji ww. przepisu-definicja użytku „Br”. Wnioskowano o zmianę przepisów, aby określić jednoznaczny zasad zaliczania gruntów do użytków „Br”.

Odpowiedź:

Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 29 listopada 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2013 r.,

poz. 1551) zwanego dalej rozporządzeniem w sprawie ewidencji gruntów i budynków w istotny sposób doprecyzowują kryteria zaliczania gruntów do użytku gruntowego „grunty rolne zabudowane, oznaczone symbolem Br”. W załączniku nr 6 tego rozporządzenia zawarty został następujący opis cech gruntów i innych przesłanek, które decydują o ich zaliczaniu do omawianego użytku gruntowego:

„Do gruntów rolnych zabudowanych zalicza się grunty objęte zabudową zagrodową w ramach istniejącej działki siedliskowej, w szczególności:

- 1) zajęte pod budynki przeznaczone do produkcji rolniczej nie wyłączając produkcji rybnej, w szczególności: spichlerze, przechowalnie owoców i warzyw, stodoły, budynki inwentarskie, budynki na sprzęt rolniczy,*
- 2) zajęte pod budynki przeznaczone do przetwórstwa rolno-spożywczego, z wyłączeniem gruntów zajętych pod przemysłowe zakłady przetwórstwa rolniczego bazujących na surowcach pochodzących spoza gospodarstwa rolnego, w skład którego wchodzi te budynki,*
- 3) zajęte pod budynki mieszkalne oraz inne budynki i urządzenia, w szczególności: komórki, garaże, szopy, kotłownie, podwórza, place składowe, place postojowe i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów, itp., jeżeli tworzą z gruntami rolnymi i budynkami, o których mowa pkt. 1 i 2, zorganizowaną całość gospodarczą,*
- 4) położone między budynkami i urządzeniami, o których mowa w pkt. 1 - 3, lub w bezpośrednim sąsiedztwie tych budynków i urządzeń, i nie wykorzystywane na inny cel, który uzasadniałby zaliczenia ich do innej grupy użytków gruntowych, w tym zajęte pod rabaty, kwietniki, warzywniki.*

W przypadku, gdy w granicach istniejącej działki siedliskowej znajdują się tylko budynki i urządzenia, o których mowa w pkt 3, to grunty zajęte pod te budynki i urządzenia zalicza się do gruntów rolnych zabudowanych, jeżeli z projektu zagospodarowania działki lub terenu wynika, że stanowią one zorganizowaną całość gospodarczą z innymi projektowanymi budynkami, przeznaczonymi do produkcji rolniczej, objętymi ważnym pozwoleniem na budowę”.

Pytanie 13.

Klasyfikacja gruntów pod rowami, zasady zaliczenia do gruntów przyległych. Wnioskowano o zajęcie stanowiska przez GGK, czy dokumentację powinien sporządzać geodeta czy klasyfikator.

Odpowiedź:

Odnosząc się do problematyki gleboznawczej klasyfikacji gruntów w kontekście ujawniania w operacie ewidencyjnym nowego konturu użytku gruntowego W – grunty pod rowami, o których mowa w § 68 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454, z późn. zm.) uprzejmie wyjaśniam, że jeżeli rowy w granicach tego konturu zostały urządzone na gruntach objętych gleboznawczą klasyfikacją gruntów, to w ewidencji gruntów i budynków, a także w operacie technicznym sporządzanym w celu aktualizacji tej ewidencji, ujawnia się dane dotyczące klas gruntów, w obszarze tego konturu, zgodnie z obowiązującą mapą klasyfikacji. W przypadku, gdy rowy zostały urządzone na gruntach, które nie były objęte gleboznawczą klasyfikacją gruntów, to zgodnie z ust. 2 części VIII załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 12 września 2012 r. w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów (Dz. U. z 2012 r., poz.1246) „klasyfikacja gruntów pod rowami jako urządzeniami melioracji wodnych szczegółowych, polega jedynie na zaliczeniu ich do klasy gruntów przyległych, ale podlegających klasyfikacji.”

Wyrażam pogląd, że w omawianych przypadkach nie zachodzi potrzeba przeprowadzania postępowania w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów, o którym w § 5-9 rozporządzenia Rady Ministrów z 12 września 2012 r. w sprawie gleboznawczej klasyfikacji gruntów. Dokumentację geodezyjną niezbędną do wprowadzenia zmian w operacie ewidencyjnym wykonuje w takich przypadkach uprawniony geodeta.

Pytanie 14

Zasady kartowania na mapach zasadniczych od 1 stycznia 2014 r., czy jeżeli mapa dalej będzie prowadzona analogowo, to kartowanie wciąż spoczywa na wykonawcy? Wnioskowano, aby powyższy obowiązek (do czasu wprowadzania mapy cyfrowej) ze względu na braki kadrowe, dalej spoczywał na wykonawcy pracy?

Odpowiedź:

W przypadku prowadzenia przez ośrodek dokumentacji geodezyjnej i kartograficznej mapy zasadniczej w postaci analogowej, zgodnie z § 8 pkt 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 16 lipca 2001 r. w sprawie zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, ewidencjonowania systemów i przechowywania kopii zabezpieczających bazy danych, a także ogólnych warunków umów o udostępnianie tych baz (Dz. U z 2001 r. Nr 78, poz. 837) jej aktualizacja powinna być dokonywana przez wykonawcę prac geodezyjnych i kartograficznych. Jednakże mając na uwadze art. 53b ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 z późn. zm.), od dnia

1 stycznia 2014 r. organ administracji prowadzący mapę zasadniczą w postaci analogowej nie może żądać od wykonawcy prac geodezyjnych i kartograficznych jej aktualizacji.

Pytanie 15

Zwrócono uwagę na brak jednolitości terminów przejściowych, określonych w obowiązujących i projektowanych przepisach rozporządzenia w sprawie standardów określa np. termin przekazywania plików GML od 23.12.2014 r., natomiast projekt nowelizacji w sprawie ewidencji gruntów zakłada okres 36 miesięcy dla GML.

Odpowiedź:

Na podstawie obowiązujących przepisów, przyjmuje się, że ostatecznym terminem przekazywania plików GML do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego jest 31 grudnia 2016 r.

Pytanie 16

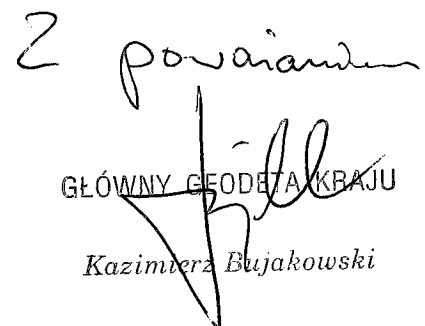
Brak określenia terminu, w jakim podmioty władające poszczególnymi sieciami uzbrojenia terenu, powinny dokonać weryfikacji inicjalnej bazy danych GESUT – wnioskowano o zmianę zapisów rozporządzenia w sprawie GESUT, BDOT500, aby doprecyzować przepis.

Odpowiedź:

Przepisy rozporządzenia w sprawie GESUT, BDOT500 i MZ nie przewidują dla podmiotów, o których mowa w § 7 ust. 2 pkt 2, terminu odnoszenia się do przedstawionej im treści inicjalnej bazy danych GESUT w celu jej weryfikacji. Należy przyjąć, że weryfikacja inicjalnej bazy danych GESUT powinna odbywać się niezwłocznie.

Jednocześnie informuję, że szczegółowe przepisy dotyczące współdziałania podmiotów władających sieciami uzbrojenia terenu w procesie zakładania i prowadzenia geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu zostały zaproponowane w projekcie ustawy o zmianie ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że niniejsze pismo stanowi odpowiedź na kwestie zgłoszone przez Pana do rozpatrzenia, lecz nie jest wiążące dla organów administracji rozstrzygających w sprawach indywidualnych.

Z poważaniem

GŁÓWNY GEODETA KRAJU
Kazimierz Bujakowski

RAPORT TRANSMISJI

25 MAR. 2014 12:20

LOGO :
NUMER FAKSU: 226283206

NR	INNE TELEFASY	START	CZAS	TRYB	STRONY	WYNIK
01	322077511	25 MAR. 12:16	04'28	NAD	12	OK

ABY WYŁĄCZYĆ RAPORT, NACIŚNIJ 'MENU' A NASTĘPNIE #04.
A NASTĘPNIE WYBIERZ WYL.UŻYWAJĄC '+' LUB '-'.

GŁÓWNY URZĄD
GEODEZJI I KARTOGRAFII
00-926 Warszawa, ul. Wspólna 2
(19)

OPLATA POBRANA
TAXE PERÇUE - POLOGNE
umowa Nr ID 211188/W
Pocztą Polską S.A. z dnia 21.12.2012r.
nadano w FUP Warszawa 133

ŚLĄSKI URZĄD WOJEWÓDZKI
w Katowicach
KANCELARIA
Wpl.dn. 28-03-2014
Nr. _____
Czop Martyna

R

(00)559007731824803756
numerem odbioru

NY

GI-MZUD.623.1.2013
4861 2014-03-25 03 POLECONA ZPO

Mirosław Puzia
Śląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru
Geodezyjnego i Kartograficznego
Jagiellońska 25
40-032 Katowice

59

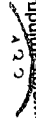
4861

Wyprodukowano w 2013 roku. Termin trwałości kleju 2 lata.

13352

Skład i wykonanie:

SAMIN // DRUK

 biuro.bzowa@samindruk.com.pl
www.samindruk.com.pl